

واکنش نظام مالکیت فکری امریکا در برابر احتکار اختراعات: مطالعه موردی پرونده ای‌بی

علیرضا مشهدی‌زاده^۱، سارا حاجی‌زاده^۲

چکیده

با توجه به ماهیت اختراعات که به راحتی مورد استفاده غیرمجاز قرار می‌گیرند باید به دنبال شناسایی سوءاستفاده‌هایی که ممکن است از این حقوق صورت گیرد و مقابله با آنها بود. یکی از موارد سوءاستفاده از حق اختراع که در کشور امریکا مورد توجه قرار گرفته، وجود مؤسسه‌هایی به نام پتنست‌ترول^۳ است. این اشخاص^۴ مؤسسه‌های غیرتولیدی هستند که با خریداری اختراقات جزئی، فعالیتی در زمینه تجارتی آنها نمی‌کنند و هدف آنها تنها اعطای مجوز بهره‌برداری در خصوص این اموال فکری پس از نقض آنها توسط تولیدکنندگان دیگر و در نتیجه محروم ساختن جامعه از نتایج ابتکارات مخترعنان می‌پاشند. مطالعه در این خصوص نشان داد که پیامدهای پتنست‌ترول بر بنگاه‌های اقتصادی، رفاه عمومی و مسائلی از این قبيل باعث واکنش قانون‌گذاری، قضایی و اندیشه‌های حقوقی در کشور امریکا شده و برای کاهش فعالیت پتنست‌ترول اقدام‌هایی همچون وضع قوانین جدید و تغییر روش‌های جبران خسارت در دعاوی نقض اختراع صورت گرفته است. چراکه اکثر حقوقدانان وجود این مؤسسه‌ها را مخرب ابتکار می‌دانند. با توجه به نو ظهور بودن این پدیده در عرصه مالکیت فکری، این نوشتار درصد بررسی واکنش سیستم حقوقی در برابر وجود پتنست‌ترول به عنوان مسئله‌ای بحث‌انگیز در حوزه اختراقات است.

واژه‌های کلیدی

حق اختراع، محتکران اختراع، قرارداد لیسانس، نظام مالکیت فکری

تاریخ دریافت: ۹۵/۰۸/۱۵ تاریخ پذیرش: ۹۵/۱۲/۱۶

۱. استادیار گروه حقوق خصوصی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال (نویسنده مشغول)

alireza.mashhadizade@gmail.com
sara.hj66@yahoo.com

۲. دانشجوی دکترای تخصصی حقوق خصوصی، دانشگاه علوم قطبی و خدمات اداری

۳. واژه Patent Troll واژه‌ای با بار منفی است که از دو فصل Patent به معنی اختراع و Troll به معنی غول تشکیل شده است. اشخاصی که با این عنوان ناید مالک اختراقات متعددی هستند که منبع کسب درآمد آنها است و از این جهت که به دنبال تجاری‌سازی و استفاده عملی از اختراقات خود نمی‌باشند شاید بتوان مسامحتاً آنان را محتکران اختراع دانست. با توجه به نبود واژه مناسب فارسی معادل که نشان دهنده ماهیت واقعی آنها باشد در متن حاضر این واژه به کار می‌رود.

۴. پتنست‌ترول‌ها ممکن است در قالب شخصیت حقوقی یا حقیقی ناید ولی در اکثر موارد به صورت یک مؤسسه با شخصیت حقوقی فعالیت کرده و به همین دلیل در این مقاله با عنوان مؤسسه از آنها یاد می‌شود.

مقدمه

سیستم اختراع در سال‌های اخیر با تغییراتی مواجه شده است. عواملی مانند جهانی شدن، داشتن فناوری و اختراعات متعدد و استفاده از فناوری‌های پیشرفته در تولیدات منجر به تغییراتی در روند ثبت و استفاده از اختراقات شده است. در خصوص این دسته اموال فکری، مؤسسه‌هایی تشکیل شده‌اند که به رغم داشتن اختراقات متعدد در بی‌تجاری‌سازی و استفاده عملی از آنها نمی‌باشند. پتنت‌تروول‌ها دسته‌ای از این مؤسسه‌های غیرتولیدی^۱ می‌باشند.^۲ ظهور پتنت‌تروول برخلاف آنچه که تصور می‌شود مسئله جدیدی نیست و می‌توان گفت وجود آنها به قرن نوزدهم میلادی برمی‌گردد ولی در گذشته فعالیت آنها به این میزان نبوده است که دغدغه‌ای برای سیستم اختراع باشند. نحوه عملکرد این مؤسسه‌ها به این صورت است که ابتدا اختراعی را در حراجی‌های ورشکستگی یا در سایر مواردی که مخترع قصد فروش اختراوش را دارد خریداری می‌نمایند (ام مولر، ۲۰۰۵: ۱). در خرید اختراقات تمرکز آنها بر اختراعی است که احتمال نقض آن از سوی دیگران بیشتر باشد، سپس شرکت‌هایی را که در تولیدات خود از اختراقات مشابه استفاده می‌نمایند شناسایی نموده و منتظر تجاری‌سازی اختراق و بالا رفتن حجم تولیدات شرکت مورد هدف می‌شوند، پس از بالارفتن سطح تولیدات شرکت مورد هدف با ادعای نقض اختراушان با آن شرکت وارد مذاکره شده و به او هشدار می‌دهند که اگر برای استفاده از اختراق آنها، آن را لیسانس نگیرید علیه او دعوای نقض اختراق اقامه کرده و با گرفتن قرار منع دائم^۳ مانع ادامه فعالیت آن شرکت می‌شوند. اگر چه حقوق اختراق برای جلوگیری از نقض آن ایجاد شده است ولی این مؤسسه‌ها از اختراقات بهمنظور بهره‌گیری از مزایای نقض شناسان استفاده می‌نمایند. تقریباً هر دارنده اختراقی برای متوقف کردن نقض اختراوش انگیزه‌ای دارد، انگیزه تروول‌ها منحصرآ تهدید کردن نقض‌کنندگان به طرح دعوا و وادر نمودن آنها به دادن مجوز بهره‌برداری اختراق خود می‌باشد.

آنچه که امروزه در رشد تروول‌ها مؤثر بوده است، نحوه برخورد سیستم قضایی و مقررات قانونی با موارد نقض اختراق است. زیرا تروول‌ها برای عملی ساختن هدف خود اقدام به تهدید

1. Non-practicing Entities

۲. منظور از مؤسسه‌های غیرتولیدی، شرکت‌هایی هستند که به رغم دارا بودن اموال فکری مانند داشتن اختراقات متعدد هیچ فعالیتی در زمینه تجاری‌سازی آنها نمی‌کنند.

3. M.Mueller

۳. قرار منع دائم دستوری است که دادگاه قبل از صدور رای اصلی در مواردی که می‌خواهد از فعالیتی جلوگیری کند صادر می‌نماید، این قرار دائمی است، زیرا شرایطی که باعث صدور آن می‌شوند دائمی هستند و به نوعی مشابه دستور موقت در حقوق ایران است.

شرکت مورد هدفشان به طرح دعوا می‌نمایند. اگر قوانین یک کشور به گونه‌ای باشد که تعادلی بین منافع خصوصی و عمومی قائل نشده و حقوق مالک اختراع را مهم‌تر از هر چیزی بداند زمینه برای فعالیت ترول‌ها هموارتر است. بنابراین، روش‌های جبران خسارت در نظام حقوقی اختراعات از عوامل مؤثر بر افزایش انگیزه ترول‌ها برای فعالیت در آن نظام حقوقی است.

با فرض اینکه وجود پنت‌ترول‌ها آثاری مخرب بر حوزه اختراعات و تجاری‌سازی آنها دارد، این نوشتار با روش توصیفی به دنبال پاسخ به این سؤال است که چه امری منجر به رشد پنت‌ترول در امریکا و رغبت آنها به فعالیت در این کشور شده است و واکنشی که در این کشور در مقابل فعالیت این مؤسسه‌ها توسط سیستم قضایی و قانون‌گذاری اتخاذ شده است، چه می‌باشد. در این مقاله سعی شده است واکنش نظام مالکیت فکری امریکا در برابر پنت‌ترول‌ها که شامل واکنش قضایی، قانون‌گذاری و دکترین می‌باشد در سه گفتار بررسی شود و در گفتار چهارم موانع فعالیت این مؤسسه‌ها در ایران بیان شد.

واکنش قضایی در برابر محتکران اختراع

با توجه به تأثیر روش‌های جبران خسارت در دعاوی نقض حق اختراع بر تشویق فعالیت پنت‌ترول، جبران خسارت در یک نظام حقوقی باید به گونه‌ای باشد که با حفظ تعادل منافع مالک گواهی اختراع و ناقص اختراع بین مواردی که مالک گواهی اختراع از آن بهره‌برداری نموده و مواردی که به رغم عدم بهره‌برداری از اختراعش در بی متوقف نمودن فعالیت نقض‌کننده است قائل به تفکیک شود. اگر چه عده‌ای این تفکیک را تبعیض می‌دانند ولی در مواردی تأمین نمودن اهداف حقوق اختراعات و منافع جامعه چنین برخوردی را ایجاب می‌نماید.

نحوه واکنش قضایی در برابر عملکرد پنت‌ترول‌ها را می‌توان در تعییر شیوه جبران خسارت در دعاوی نقض حق اختراع ملاحظه نمود. برای بررسی روش‌های جبران خسارت در امریکا باید بین احکام دادگاه‌ها به جبران خسارت مالک اختراع قبل و بعد از پرونده ای بی بر علیه مرک اکسچنج¹ قائل به تفکیک شد. جریان این پرونده که در دادگاه‌های امریکا رویه‌ساز گشت به تفصیل توضیح داده خواهد شد.

1. EBay v. Mercexchange

الف) رویه قضایی قبل از دعوای ای بی در شیوه جبران خسارت در دعاوی نقض حق اختراع در امریکا حکم دادگاه در دعاوی نقض اختراع به دو فصل تقسیم می‌شود: ۱) صدور قرار منع^۱؛ ۲) جبران خسارت قانونی: حکم به جبران خسارات مالی که ممکن است به صورت منافع از دست رفته باشد یا پرداخت حق الامتیاز از سوی نقض‌کننده به مالک حق اختراع (ای میلارد،^۲ ۲۰۰۸: ۶).

دادگاهها برای صدور حکم به جبران خسارت دو یا سه معیار را در نظر می‌گیرند: ۱. منافع از دست رفته مالک اختراع؛ ۲. حق الامتیاز حق اختراع نقض شده؛^۳ ۳. منافعی که نصیب ناقض شده است. معمول ترین روش حکم به جبران خسارت، حکم به پرداخت حق الامتیاز معقول و منطقی است و طرفین بیشتر متمایل به این روش هستند. منظور از این رویالتی، مبلغی است که هم لیسانس‌دهنده خواهان گرفتن آن است و هم لیسانس‌گیرنده با پرداخت آن موافق است (Reitzig،^۴ هنکل^۵، هیت^۶: ۲۰۰۶: ۷). مسئله دیگر در دعاوی نقض اختراع صدور قرار منع دائم می‌باشد. با صدور این قرار از ادامه فعالیت نقض‌کننده جلوگیری می‌شود. دلیل پیش‌بینی قرار منع در دعاوی نقض اختراع ماهیت این اموال فکری می‌باشد زیرا ماهیت این حقوق به گونه‌ای است که امکان نقض شدنشان به آسانی وجود دارد و ادامه بهره‌برداری ناقض منجر به ورود خسارات بیشتری به مالک می‌گردد. هرچه این حقوق از ارزش بیشتری برخوردار باشند جبران نقض آنها نیز باید سنگین‌تر باشد. جبران خسارت سنگین یعنی صدور قرار منع که منجر به بالا رفتن موقعیت مالک اختراع می‌شود. بنابراین، اگر استفاده از حقوق مالک بدون اجازه او صورت بگیرد ناقض باید این ضرر را متحمل شود (ام دیویس،^۷ ۲۰۰۸: ۴). ولی با توجه به اینکه صدور این قرار منجر به توقف فعالیت نقض‌کننده می‌گشت پتنت ترول به رغم عدم صرف زمان و هزینه برای بهره‌برداری از اختراعاتشان می‌توانستند با تقاضا از دادگاه و گرفتن قرار منع باعث توقف فعالیت شرکت مورد هدفشان گردند و از این اهرم فشار برای بالابردن مبلغ حق الامتیاز درخواستی استفاده نمایند و به این ترتیب بسیاری از شرکت‌های نقض‌کننده اختراع پتنت‌ترول از بیم صدور قرار منع و توقف فعالیتشان اقدام به ورود به دعوا ننموده و همان ابتدا پیشنهاد انعقاد قرارداد لیسانس را می‌پذیرفتند.

1. Permanent Injunction

2. E.Millard

3. Reitzig

4. Henkel

5. Heath

6. M.Davis

ب) رویه قضایی بعد از دعوای ای بی در شیوه جبران خسارت در دعاوی نقض حق اختراع

سال‌های متمادی برای پرونده‌هایی که مربوط به نقض اختراع بودند صدور قرار منع یک رویه واحد بین دادگاهها شده بود و آنها این را حق طبیعی مالک اختراع می‌دانستند که در برابر استفاده غیرمجاز دیگری بتواند مانع ادامه فعالیت ناقض گردد. ولی با توجه به اینکه صدور این قرار زمینه سوءاستفاده مؤسسه‌های مانند پنتت‌تروول را فراهم می‌نمود پس از جریان دعوای ای بی رویه دادگاهها به این صورت شکل گرفت که در مواردی که خواهان قبل از رسیدگی و صدور حکم تقاضای جلوگیری از ادامه فعالیت خوانده را از طریق صدور قرار منع دائم دارد باید معیارهای چهارگانه را ثابت نماید در غیر این صورت دادگاه ضرورتی برای صدور قرار منع نمی‌بیند و تنها حکم به پرداخت خسارت و در مواردی لیسانس اجباری و پرداخت حق الامتیاز می‌دهد. معیارهای چهارگانه عبارتند از:

۱. خسارت جبران‌ناپذیری وارد شود. منظور از خسارات جبران‌ناپذیر این است که در برخی موقع خساراتی که در نتیجه ادامه فعالیت ناقض وارد می‌گردد به‌گونه‌ای است که امکان اندازه‌گیری آنها وجود ندارد و برای دادگاه بسیار دشوار و در مواردی امکان‌ناپذیر است که بخواهد رقم مالی آن را تعیین نماید تا نقض‌کننده جبران کند (ام دیویس، ۲۰۰۸: ۱۶);
۲. خسارت پیش‌بینی شده در قانون برای جبران خسارت مالک اختراع کافی نباشد؛
۳. خسارت عادلانه‌ای حکم داده شود به‌گونه‌ای که تعادل حقوق مالک و ناقض حفظ شود؛
۴. با صدور قرار منع خدشهای به منافع عمومی وارد نگردد (کیهانی، ۲۰۰۸: ۲).

پس از این جریان دادگاهها برای صدور قرار منع دقت نظر زیادی به خرج می‌دهند و اهرم فشاری که از طریق آن پنتت‌تروول می‌توانست تهدیدات خود را علیه نقض‌کننده عملی نموده و مانع فعالیت او گردد از بین رفت. تروول‌ها با توجه به ماهیت فعالیتشان امکان اثبات موارد چهارگانه را جز در موارد خاصی ندارند؛ زیرا از اختراع خود بهره‌برداری نکردن که در صورت عدم صدور قرار منع خسارت جبران‌ناپذیری به آنها وارد شود (تی گرب، ۲۰۰۶: ۳۰).

از طرف دیگر در بسیاری موارد اختراعات آنها تنها جرئی از محصول تولید شده است که در این موارد اگر ادامه فعالیت تولید کننده با مانع مواجه گردد برخلاف منافع عموم است. بنابراین، از این پس مؤسسه‌های غیرتولیدی سعی بر این دارند که مبلغ حق الامتیاز پیشنهادی خود را پایین بیاورند تا بتوانند خود اختراع را لیسانس دهنند و دیگر هزینه‌های مربوط به اقامه دعوا و ریسک

اثبات بی اعتباری اختراعاتشان را نمی پذیرند (تی گرب، ۲۰۰۶: ۳۰).

بنابراین، تصمیم قضات در پرونده ای بی از اهمیت قابل توجهی برخوردار است. خواهان این دعوا مِرک اکسچنج^۱ یک شرکت ویرجینیایی بود که توMAS و لسوون آن را تأسیس کرده و در زمینه تجارت الکترونیک و تسهیل مبادلات آن فعالیت می نمود. خوانده دعوا ای بی شرکتی بود که از سال ۱۹۹۵ در زمینه بازار آنلاین کار می کرد. خواهان در این دعوا ادعا داشت که ای بی اختراع مربوط به فروش آنلاین او را نقض کرده است (کوکر کورسی، ۲۰۰۹: ۸).

در جریان رسیدگی در دادگاه بدوى هیئت منصفه ای بی را ناقض اختراعات خواهان دانست و حکم به ۳۵ میلیون دلار جبران خسارت داد و درخواست مِرک اکسچنج را برای صدور قرار منع دائم، درنظر گرفتن اصل انصاف و معیارهای چهارگانه بود و بیان نمود که خواهان با عدم بهره برداری از حق اختراع خود در پی اعطای لیسانس به شرکت های دیگر است و خود کالایی تولید ننموده که در نتیجه رقابت کالاهای ناقض با کالایش ضرر نماید و در نتیجه عدم صدور قرار منع، خسارت جرمان ناپذیری به او وارد نمی شود (ای میلاردن، ۲۰۰۸: ۱۵).

در مرحله تجدیدنظرخواهی دادگاه فدرال، استدلال دادگاه بدوى را درباره عدم استحقاق خواهان به علت عدم تجاری سازی اختراعش نپذیرفت و بیان نمود که حق اختراع ابزاری برای حمایت از مخترع و افزایش انگیزه او و جلوگیری از استفاده غیرمجاز توسط دیگران است و در مواردی که نقض اختراع واضح و مبرهن باشد یکی از راههایی که مخترع برای جلوگیری از ورود خسارت بیشتر به خود در پیش رو دارد تقاضای صدور قرار منع دائم از دادگاه است که دادگاهها جز در موارد استثنایی، باید به این خواسته خواهان پاسخ مثبت دهند و اصل کلی این است که زمانی که برای نخستین بار حق اختراع نقض می شود قرار منع دائم صادر گردد (تی گرب، ۲۰۰۶: ۱۵).

در نهایت دادگاه تجدیدنظر حکم بدوى را نقض نمود و قرار منع دائم صادر کرد. پس از تجدیدنظرخواهی محکوم عليه از صدور قرار منع، پرونده به دیوان عالی رفت، دیوان عالی کشور امریکا بیانات قضات دادگاه تجدیدنظر را در توجیه صدور قرار منع نپذیرفت. نظر هریک از قضات برای رد استدلالات دادگاه تجدیدنظر به شرح زیر بود:

1. MercExchange
2. Coker Coursey

قاضی توماس^۱ یکی از قضات پرونده بود که بیان نمود اگرچه در اکثر موارد در دعاوی نقض اختراع قرار منع دائم صادر می‌گردد ولی با توجه به افزایش طرح دعوا از سوی مؤسسه‌های غیردولتی علیه بنگاه‌های اقتصادی و سوءاستفاده این مؤسسه‌ها از مقررات قانون، در مواردی که صدور قرار منع مورد درخواست خواهان است؛ او باید چهار معیار مربوط به اصل انصاف که عبارتند از: ۱. خسارت جبران ناپذیری وارد شده باشد؛ ۲. خسارات پیش‌بینی شده در قانون برای جبران خسارت مالک اختراع کافی نباشد؛ ۳. خسارت عادلانه‌ای حکم داده شود به‌گونه‌ای که تعادل حقوق مالک و ناقض حفظ شود؛ ۴. با صدور قرار منع دائم به منافع عمومی خدشهای وارد نشود، را ثابت نماید. از طرف دیگر در قانون قاعده کلی برای صدور این قرار در همه موارد وجود ندارد بلکه این‌گونه بیان شده است که در مواردی که دادگاهها لازم بدانند، در انتظامی با اصل انصاف به درخواست مختروع قرار منع دائم صادر می‌نمایند. در دعاوی مربوط به کپی‌رایت نیز برغم تفاوت‌هایی که با نقض اختراع دارند، دادگاهها صدور قرار منع را یک رویه کلی نمی‌دانند بلکه در هر دعوا به صورت موردنی بررسی می‌نمایند که آیا خواهان استحقاق گرفتن قرار منع دائم را دارد یا نه. بنابراین، نظر قاضی توماس بر این بود که نباید صدور قرار منع را یک رویه واحد محسوب نمود (تی گرب، ۲۰۰۶: ۱۶).

قاضی روپرت^۲ تاریخچه صدور قرار منع توسط دادگاهها را بیان نمود و صدور آن را در مواردی که مطابق با اصل انصاف باشد صحیح دانست. در گذشته نیز در مواردی که دادگاه لازم می‌دانسته است این قرار صادر می‌شده، بنابراین، در مواردی که جبران خسارت مالی کفایت نکند باید در صورت وجود موارد چهارگانه این قرار صادر گردد (آج دیزل، ۲۰۰۷: ۵).

در پرونده ای‌بی قاضی کندی^۳ متمایل به محدود کردن موارد صدور قرار منع در دعاوی نقض اختراع بود و این‌گونه استدلال کرد که اگر در همه دعاوی نقض حق اختراع صدور قرار منع دائم رویه واحدی باشد، این مسئله راه را برای سودجویانی که بدون بهره‌برداری از اختراعات‌شان تنها به دنبال اعطای لیسانس می‌باشند و صدور قرار منع قدرت چانه زنی آنها را بالا می‌برد باز می‌کند. حال آن که رفتار اقتصادی صحیح مستلزم این است که در برخورد با ناقض اختراع،

1. Justice Tomas
2. Justice Robert
3. H.Diessel
4. Justice Kennedy

تلاش و فعالیت و سرمایه‌گذاری‌های او را در زمینه تجاری‌سازی اختراع مربوط نیز در نظر بگیریم، از طرف دیگر در اکثر موارد، حق اختراعی که نقض شده تنها یک فصل از محصولی را تشکیل می‌دهد که اجزای متعددی دارد (اچ دیزل، ۲۰۰۷: ۶).

در واقع تصمیمی که در این پرونده گرفته شد به صورت یک رویه مناسب برای دعاوی نقض اختراع درآمد و دادگاهها را موظف نمود که در هر پرونده به صورت موردی استحقاق خواهان را بررسی نمایند. پس از این جریان دادگاهها برای صدور رأی استدلالات قضات دیوان عالی کشور را مدنظر قرار می‌دادند و این مسئله در آراء آنها به چشم می‌خورد (ام فیشر^۱، ۲۰۱۰: ۶).

علاوه بر پرونده ای^۲ که مهم‌ترین تأثیر را بر جریان مقابله با رشد پنت ترول داشت، در پرونده دیگری نیز تصمیم‌گیری قضات منجر به کاهش انگیزه ترول‌ها برای ادامه فعالیت گردید و آن دعوایی بود که رسیدگی به آن منجر به تغییر استانداردهای لازم برای بررسی وجود گام ابتکاری یا عدم وضوح^۳ برای معتبر دانستن اختراعات شد. گام ابتکاری یکی از شرایط ماهوی اختراع است. این شرط از نظر اصطلاح در حقوق کشورهای مختلف متفاوت است برای نمونه در حقوق امریکا «غیربدیهی یا غیرآشکار» نامیده شده است. اختراعی به نوعی ابتکاری تلقی می‌شود که برای شخص ماهر در فن یا صنعتی که اختراع به آن مربوط می‌شود آشکار باشد. یا در بعضی نظام‌ها گام ابتکاری به این معناست که اختراع با توجه به معلومات قبلی عموم، برای شخص با مهارت معمولی در فن مذکور آشکار و واضح نبوده و در خلق آن یک نحوه خلاقیت و ابتکار محسوس اعمال شده باشد (عفی‌زاده، محمودی، ۱۳۸۴: ۱۰۶).

منفلور و هدف از این شرط این است که اختراع ادعایی ناشی از فعالیت خلاقانه و مبتکانه و دارای درجه‌ای از پیشرفت و توسعه باشد که با اهمیت و فوق العاده تلقی شود. به عبارت دیگر، شرط عدم بدیهی بودن اختراع بعد از مرحله احراز نوآوری و تازگی مورد توجه قرار می‌گیرد و این شرط گام ابتکاری است که میزان پیشرفت و حرکت به جلو را در فناوری مشخص می‌کند. این شرط باعث می‌شود تنها از پیشرفتهای صنعتی واقعی که شایسته ثبت به عنوان اختراع هستند حمایت به عمل آید.

در پرونده کی اس آر اینتر نشنال بر علیه تلفلکس^۳ که در سال ۲۰۰۶ مطرح گشت مفهوم جدیدی به این شرط داده شد. تلفلکس یک شرکت امریکایی تولیدکننده وسایل پزشکی بود که

1. M.Fischer

2. Non-obviousness

3. KSR International v. Teleflex

در سال ۲۰۰۶ علیه کی اس آر که شرکت تولیدکننده پدال‌های ثابت و متغیر و سنسورهای متعدد بود اقامه دعوا نمود. ادعای این شرکت این بود که کی اس آر اختراع او را که مربوط به ابداع یک نوع پدال قابل تنظیم با کنترل الکترونیکی است، نقض کرده است (اف دافی^۱، ۲۰۰۷: ۳).

دافاعی که شرکت کی اس آر در این دعوا نمود درخواست رسیدگی به اعتبار گواهی اختراع خواهان بود. زیرا شرکت نقض کننده ادعا داشت که اختراع مربوط نبود شرایط لازم برای حمایت است و در صنعت قبلی وجود داشته و آشکار و بدینه بوده است. در مرحله بدوی دادگاه برای رسیدگی به اعتبار اختراع از جهت داشتن گام ابتکاری معیار تی اس ام^۲ یعنی آموزش، پیشنهاد یا انگیزه^۳ را به کار برد و هیئت منصفه با توجه به این سه معیار نظر به بی‌اعتباری اختراع به دلیل نداشتن گام ابتکاری دادند.^۴

پس از اعتراض به رأی صادره از سوی محاکوم علیه پرونده به دادگاه تجدید نظر رفت و در این دادگاه نیز قضات بر اساس همان معیار تی اس ام اختراع را نامعتبر دانستند. در مرحله بعد، در دیوان عالی کشور امریکا قضات دیوان استدلال دادگاه تجدیدنظر را نپذیرفتند و معیارهای تی اس ام را انعطاف‌ناپذیر و نامناسب خوانده و برای رسیدگی به داشتن شرط گام ابتکاری معیارهای دیگری را جایگزین نمودند (گرگری^۵، ۲۰۰۸: ۸).

آنچه که قضات دیوان عالی برای بررسی گام ابتکاری در اختراعات در نظر گرفتند معیارهای گراهام بود که مربوط به پرونده دراهام بر علیه دیرکو^۶ بودند و عبارتند از:

۱. حوزه و محتوای صنعت قبلی؛

۲. میزان معلومات فرد با مهارت معمولی در صنعت قبلی؛

۳. تفاوت بین اختراع ادعایی و صنعت قبلی؛

۴. مدارک عینی عدم‌وضوح و داشتن گام ابتکاری مانند موقفيت تجاری، نیاز به حل مشکلاتی که در صنعت قبلی حل نشده‌اند و ناتوانی دیگران در رسیدن به این ابتکار (گرگری، ۲۰۰۸: ۸).

1. F.Duffy

2. TSM

3. Teaching-Suggestion-Motivation

4. بر اساس این معیار برای اینکه بگوییم حق اختراعی واضح و بدینه نیست و شرایط لازم برای ثبت را دارد باید بررسی نمود که آیا برای ترکیب عناصر شناخته شده اصول، پیشنهاد یا انگیزه‌ای وجود دارد که بتوان بر اساس آن اختراع را واجد ابتکار دانست یا خیر.

5. Gregory

6. Graham v.John Deere co

قضات دیوان عالی با توجه به این معیارها اعتبار حق اختراع را بررسی نموده و حق اختراع تلفکس را معتبر دانسته و حکم تجدیدنظر را نقض نمودند. از این پس به جای معیارهای سخت و انعطاف‌ناپذیر قبلی دادگاهها با توجه به این موارد به اعتبار حق اختراع رسیدگی می‌کردند. بنابراین، اثبات بی‌اعتباری اختراعات ترول‌ها نیز در مواردی که علیه شرکت نقض‌کننده طرح دعوا می‌نمایند ساده‌تر شده است؛ زیرا معیارهای ارائه شده منعطف‌ترند و اداره ثبت اختراعات برای رد اعتبار یک اختراع به جهت نداشتن گام ابتکاری استانداردهای منعطف‌تری در مقایسه با قبل دارد که این مستله منجر به کاهش رغبت ترول‌ها به اقامه دعوای نقض گشته است و پس از این جریان آنها تمایل بیشتری به حل و فصل اختلافات خود خارج از دادگاه و سازش با نقض کننده دارند (گرگری، ۲۰۰۸: ۹).

واکنش قانون‌گذار

پاسخ قانون‌گذاری^۱ به پتنت ترول‌ها به این صورت بود که مخالفان وجود این مؤسسه‌ها با کنگره در باب جلوگیری از ادامه فعالیت آنها لایهای مؤثری داشتند. بنابراین، در سال‌های اخیر، لوایح متعددی برای تشکیل تغییرات در سیستم اختراع امریکا تقدیم کنگره شده است. نخستین اقدام در سال ۲۰۰۵ بود که یکی از اعضای کنگره^۲ به منظور ایجاد تغییراتی در قانون اختراعات لایحه‌ای^۳ پیشنهاد داد که مورد تصویب قرار نگرفت. این لایحه تغییرات اساسی در سیستم اختراع را اعمال می‌کرد که اعمال آنها منجر به کاهش فعالیت ترول می‌گشت. بعد از آن در سال ۲۰۰۷ اعضای عالی رتبه دو مجلس سنای و کنگره (اعضای دموکراتیک و جمهوری خواه) برای پیشنهاد لایحه‌ای که برخی از مقررات اختراعات را تغییر می‌داد همکاری کردند ولی به رغم تلاش‌هایی که صورت گرفت این لایحه نیز تصویب نشد (ک شرستا، ۲۰۱۰: ۲۴۳۲).

بعد از این جریان به دنبال تلاش برای تغییر وضع موجود و اصلاح قانون اختراعات سرانجام در ۱۶ سپتامبر سال ۲۰۱۱ در یکصد و دوازدهمین کنگره امریکا قانونی با عنوان قانون اختراع لیهی - اسمیت امریکا^۴ تصویب شد که تغییراتی در سیستم اختراع امریکا ایجاد کرد. بر اساس این قانون از تاریخ ۱۶ مارس ۲۰۱۳ سیستم اختراع امریکا از نخستین مختص^۵ به نخستین ثبت^۶

1. The Legislative Response

2. Lamar Smith

3. Patent Reform Act of 2005

4. K.Shrestha

5. Leahy-Smith America Invents Act (AIA)

6. First to invent

7. First to fill

تغییر کرده است (فورسبرگ^۱، ۲۰۱۱: ۳). اگر دو یا چند شخص مستقل از یکدیگر اختراع واحدی را ایجاد کرده باشند، در اینکه کدام یک از آنها حق ثبت اختراع را دارند در قوانین ملی کشورها رویه واحدی وجود ندارد.

پیش از لازم‌الاجرا شدن قانون ۲۰۱۱ شخصی مخترع تلقی می‌شد و حق ثبت اختراع را داشت که قبل از دیگری یا دیگران اختراع را انجام داده بود و لو اینکه شخص یا اشخاص دیگری قبل از او اظهارنامه ثبت اختراع را به اداره مالکیت صنعتی تسلیم کرده بودند. ولی اکنون این سیستم به نخستین ثبت تغییر یافته است یعنی کسی که بدواً اظهارنامه داده و موفق به ثبت اختراع شده است مالک آن محسوب می‌شود.

دومین تغییری که در این قانون به چشم می‌خورد، محدود شدن طرح دعوای نقض اختراع علیه خواندگان متعدد به موجب یک دادخواست است. این‌گونه دعاوی که به آنها جویندر^۲ گفته می‌شود بر اساس قانون آیین دادرسی مدنی فدرال به دو صورت طرح می‌گردند: ۱) اجتماع طرفین^۳ (۲) اجتماع ادعاهای^۴. در اجتماع طرفین، در یک دعوا خواهان یا خوانده چند نفر می‌باشند ولی در اجتماع ادعاهای در یک دادخواست چند ادعا علیه یک خوانده مطرح می‌گردد. اجتماع طرفین یا ادعاهای منجر به کاهش هزینه طرح دعاوی، صرفه‌جویی در وقت محاکم، تسریع در رسیدگی و کاهش میزان دعاوی مطروحه است به همین جهت در مواردی این اجتماع اجباری دانسته شده است. برای نمونه در اجتماع خواندگان، گاهی خواسته دعوا به‌گونه‌ای است که امکان صدور حکم علیه یک خوانده به علت قابل تفکیک نبودن خواسته وجود ندارد و در فرض صدور، حکم قابلیت اجرایی نخواهد داشت (ال بربانت^۵: ۱۲-۲۰).

در دعاوی نقض اختراع نیز اجتماع خواندگان متعدد در یک دعوا امکان داشت. زمانی که اختراع واحدی توسط چند تولید کننده نقض می‌گشت مالک اختراع می‌توانست به موجب یک دادخواست و یک دعوا علیه همه آنها اقامه دعوا نماید. ولی با اجرایی شدن قانون ۲۰۱۱ دیگر در همه موارد امكان طرح دعوا علیه چند نفر به موجب یک دادخواست و رسیدگی توامان به همه آنها وجود ندارد، مگر در مواردی که موضوع دعوا ناشی از یک قرارداد یا یک حادثه واحد باشد.

1. Forsberg

2. Joinder

3. Joinder of parties

4. Joinder of claims

5. L.Bryant

اگر نقض اختراع مربوط به یک محصول یکسان یا پروسه تولید یکسان باشد یا اینکه جنبه موضوعی دعوا در همه موارد یکسان باشد و وقتی موضوع وجود داشته باشد براساس قانون جدید امکان اجتماع خواندگان در یک دعوا واحد وجود دارد. نکته حائز اهمیت در اینجا نحوه تفسیر این دو شرط توسط دادگاهها است که تا چه اندازه بتواند در کاهش انگیزه ترول‌ها مؤثر واقع گردد. قانون اختراع تعریفی از واژه یکسان ارائه نکرده است، ولی دادگاهها باید آن را این‌گونه تفسیر نمایند که اگر ترول بخواهد چند نفر را به عنوان ناقص اخترعاش به موجب یک دعوا تعقیب نماید باید اختراع ادعایی در تولید و ساخت یک محصول مشابه به کار رفته باشد (ال بربانت، ۲۰۱۲: ۲۰).

آنچه که این تفسیر را تقویت می‌کند رویه قبلی دادگاهها است، قبل از تصویب این قانون برخی از دادگاهها در صورتی که نقض اختراع واحد در محصولات متفاوتی بود به مالک اختراع اجازه اجتماع خوانده را می‌دادند ولی با تصویب این قانون که برای اصلاح رویه قبلی آمده است باید این بند به گونه‌ای تفسیر شود که تفاوتی ایجاد نماید. بنابراین، واژه یکسان¹ به معنای همانند و همان می‌باشد.

این تغییر می‌تواند در کاهش قدرت ترول اثربخش باشد، زیرا در صورتی که بخواهد علیه چند نفر یک دعوا اقامه نمایند در صورت نبود دو شرط لازم باید علیه هر ناقص جداگانه اقدام نموده و برای هر دعوا وقت و هزینه مجزایی صرف نمایند. به علاوه این امکان برای خواندگانی که شرکت‌های تولیدکننده‌اند فراهم می‌شود، که در دادگاهی مناسب‌تر به دعواه آنها رسیدگی شود و دیگر لازم نیست که به دعواه آنها در دادگاهی رسیدگی شود که ارتباطی با آنها از جهت محل فعالیتشان یا فروش محصولاتشان ندارد. البته محدودشدن اجتماع خواندگان در دعواه نقض اختراع باعث اطاله دادرسی و افزایش میزان دعواه مطروده در دادگاهها می‌گردد که به دلیل تأثیر این محدودیت بر کاهش انگیزه ترول برای اقامه دعوا آثار مثبت بیشتری دارد (واکر²، ۲۰۱۱: ۲۴).

مسئله دیگری که این قانون در پی اصلاح آن برآمده است ثبت اخترعاشات معتبر و واحد شرایط در اداره ثبت اخترعاشات است. به همین جهت علاوه‌بر اینکه اشخاص ثالث قبل از ثبت اختراع می‌توانند درخصوص ثبت اختراع اعتراض نمایند. این درخواست از سوی اشخاص ثالث پس از ثبت اختراع³ نیز امکان‌پذیر شده است. این نخستین بار است که چنین مسئله‌ای در قانون

1. The same

2. Walker

3. post-grant review

اختراع امریکا پیش‌بینی شده و می‌تواند در بالابردن سطح اختراعات و مؤثر و کارآمد بودن آنها مؤثر واقع شود. بر اساس این مقرره اشخاص ثالث می‌توانند به دلایلی به غیر از وجود اختراع در صنعت قبلی در خواست رسیدگی به اعتبار اختراع را ظرف مدت ۹ ماه از تاریخ انتشار اختراع یا انتشار مجدد اختراع در زمان تجدید دوره حمایت بنمایند (ال بربانت، ۲۰۱۲: ۱۳). با توجه به اینکه این قانون در سال ۲۰۱۲ لازم‌الاجرا شده است هنوز نمی‌توان در مورد تأثیراتی که بر سیستم اختراع و میزان دعاوی مطروحه و رشد ترول‌ها دارد به‌طور دقیق بحث کرد.

واکنش اندیشه‌های حقوقی

راه‌حل‌هایی که حقوقدانان برای حل مسئله پنجم ترول پیشنهاد می‌دهند می‌توان به دو دسته تقسیم نمود. یک دسته راه حل‌هایی است که شرکت‌های مورد هدف پنجم ترول می‌توانند از آنها استفاده نمایند و دسته دیگر راه‌حل‌های مربوط به سیستم قضائی و قانون‌گذاری می‌باشد:

الف) اندیشه‌های حقوقی در نحوه برخورد شرکت مورد هدف با پنجم ترول

۱. رقابت در خرید اختراعات

راه حلی که شرکت مورد هدف در پیش‌رو دارد رقابت کردن با ترول در خرید اختراعات در حراجی‌های ناشی از ورشکستگی است. شرکتی که فناوری مورد نظر خود برای تولید محصولاتش را می‌شناسد می‌تواند با شناسایی کسانی که صاحب آن اختراع و فناوری مربوط هستند از طریق خرید آن اختراعات و اختراقات پیرامون آن موقعیت خود را تضمین نماید. این اقدام منجر به بالارفتن هزینه‌های اجرایی ترول‌ها برای به دست آوردن اختراقات شده و منابع آنها را برای طرح دعاوی‌شان محدود می‌نماید (Mello¹: ۲۰۰۶: ۹).

۲. همکاری شرکت‌های مورد هدف با یکدیگر در جهت حذف ترول

زمانی که شرکتی مورد هدف ترول قرار می‌گیرد چهار راه در پیش‌رو دارد: ۱) پذیرش ریسک دفاع از خود در دعوای نقض اختراق؛ ۲) مذاکره نمودن با ترول برای انعقاد قرارداد لیسانس؛ ۳) کناره‌گیری از بازار؛^۲ ۴) اقامه دعوا علیه ترول (Rantanen, ۲۰۰۷: ۴). از میان این راه‌ها دفاع کردن در برابر دعوای نقض اختراق در کاهش انگیزه ترول تأثیر بیشتری دارد. آنچه که بنگاه‌های

1. Mello

2. Rantanen

اقتصادی مورد هدف باید در نظر گیرند همکاری کردن با یکدیگر در جهت تأمین هزینه‌های دفاع در برابر ترول‌ها است. به این علت که حق الامتیازی که ترول‌ها پیشنهاد می‌دهند کمتر از هزینه‌ای است که شرکت مورد هدف برای دفاع از دعوای نقض باید پپردازد. شرکت‌ها به جای دفاع، اقدام به قبول انعقاد قرارداد لیسانس می‌نمایند و این مسئله باعث رونق کار ترول‌ها و رسیدن به هدف مورد نظرشان می‌شود.

در حالی که اگر شرکت‌ها با یکدیگر متحد شوند و برای تأمین هزینه‌های یکدیگر کمک نمایند می‌توانند در برابر ترول مقاومت کرده و ابتدای امر انعقاد قرارداد لیسانس را نپذیرفته و ریسک دفاع در برابر ترول را پپذیرند. به این ترتیب ترول نیز به هدف اصلی خود نمی‌رسد و جز در صورت صرف هزینه و طرح دعوایی که ممکن است منجر به بی‌اعتباری اختراعش گردد راهی در پیش رو ندارد.

ب) اندیشه‌های حقوقی در نحوه برخورد سیستم قضایی با پنت ترول

سیستم قضایی برای برخورد با ترول راه حل‌هایی پیش‌رو دارد که عبارتند است از:

۱. بررسی استفاده عملی از اختراعات در موارد تجدید دوره حمایت یا فروش اختراع بهره‌برداری از اختراع و تجاری‌سازی آن شرط حمایت از اختراقات نمی‌باشد. اگرچه این مسئله برای حمایت از آفرینش‌های فکری که مالک آنها امکانات لازم برای تجاری‌سازی را ندارد مفید فایده است، ولی می‌تواند راه را برای سوءاستفاده عده‌ای هموار کند. از طرف دیگر منافع جامعه ایجاد می‌نماید که عموم بتوانند از نتیجه اختراقاتی که مورد حمایت قرار می‌گیرند بهره‌مند شوند (ملو، ۲۰۰۶: ۹).

به این ترتیب مسئله‌ای که عده‌ای از حقوق‌دانان پیشنهاد می‌نمایند بررسی بهره‌برداری از اختراق در زمان درخواست تجدید دوره حمایت می‌باشد. در این زمان در صورتی که مالک اختراق از آن استفاده‌ای ننموده باشد، می‌توان از مکانیزم لیسانس اجباری استفاده نمود.

جای دیگری که می‌توان بهره‌برداری از حق اختراق را شرط دانست زمانی است که فردی اختراق را خریداری می‌نماید. خریدار باید ثابت نماید که هدفش از خرید اختراق تجاری‌سازی آن است. این مسئله برای تضمین این مسئله است که این فرد به دنبال عدم استفاده از اختراق و طرح دعوای نقض نمی‌باشد. این امر از یک سو باعث کاهش ترول‌ها شده و از سوی دیگر به نفع جامعه است که بتواند از حاصل علم و ابتکارات استفاده نماید (ملو، ۲۰۰۶: ۱۰).

۲. صدور حکم به لیسانس اجباری

کشورها با پیش‌بینی پروانه بهره‌برداری اجباری در قوانین خود می‌توانند باعث کاهش انگیزه فعالیت مؤسسه‌های غیردولتی در زمینه اختراعات گردند. بنابراین، زمانی که مالک اختراع برای یک مدت زمان مشخص که در قوانین کشورها متفاوت است از اختراع خود بهره‌برداری ننماید، فردی که قصد لیسانس گرفتن اختراع را دارد می‌تواند از طریق اثبات این امر اختراع را لیسانس بگیرد (ویخاری^۱، ۲۰۰۸: ۹).

این مسئله دقیقاً در تعارض با منافع ترول‌ها می‌باشد، زیرا آنها پس از به دست آورن اختراع، منتظر می‌مانند تا دیگری در تولید مصوب خود آن را به کار گیرد و آن زمان با ناقض وارد مذاکره می‌شوند، به این علت که گاهی ممکن است مدت‌ها طول بکشد تا به هدف خود برسند پیش‌بینی لیسانس اجباری مجازاتی برای جلوگیری از بهره‌برداری از حقوقشان می‌باشد (ویخاری، ۲۰۰۸: ۹).

۳. کاهش اعطای قرار منع در دعاوی نقض اختراع

همان‌گونه که بیان شد در امریکا یکی از راه‌های جبران خسارت مالک در دعاوی نقض اختراع تقاضای صدور قرار منع برای توقف فعالیت شرکتی است که با نقض اختراع دیگری اقدام به تولید محصولی کرده است. قبل از پرونده ای‌بی رویه دادگاهها در صدور قرار منع یکسان بود به این صورت که در موقعی که فردی بدون اجازه صاحب حق اختراع اقدام به بهره‌برداری از اختراع او و کسب سود کرده و از این طریق خساراتی به صاحب حق وارد نموده بود، در صورت درخواست مالک اختراع قرار منع صادر می‌شد.

ولی بعد از این پرونده بود که تعییری در رویه دادگاهها تشکیل شد و دادگاهها مانند قبل صدور حکم به قرار منع را یک اصل کلی در همه موارد نقض اختراع نمی‌دانند و در هر پرونده به صورت موردی بررسی نموده و در فرض اثبات شرایط چهارگانه که بیان شد اقدام به صدور این قرار می‌نمایند.

این رویکرد می‌تواند در زمینه فعالیت ترول‌ها محدودیتی ایجاد نماید، چراکه در صورت نبود اثبات شرایط چهارگانه، تا قبل از صدور حکم، قادر به متوقف نمودن فعالیت نقض کننده نمی‌باشند و این منجر می‌گردد که قدرت چانه زنی آنها نیز برای فشار آوردن به ناقض در جهت انعقاد قرارداد لیسانس کاهش یابد.

۴. تغییر معیارهای محاسبه خسارات واردہ به مالک اختراع

برای صدور حکم به جبران خسارت مالک اختراع، دادگاهها معیارهای متفاوتی مانند میزان منافع از دست رفته مالک اختراع و منافعی که ناقص به دست آورده است را در نظر می‌گیرند. مسئله‌ای که می‌تواند در کاهش فعالیت ترول مؤثر واقع شود در نظر گرفتن هر پرونده به صورت جداگانه است. برای محاسبه جبران خسارت در همه موارد نقض اختراع دادگاه باید فرمول واحدی را اعمال کند، بلکه باید با توجه به هر پرونده معیارهای متفاوتی را در نظر گیرد مانند زمانی که مالک از اختراع بهره‌برداری نموده است و چنین قصدی را نیز نداشته است، خساراتی که به او وارد شده است متفاوت با زمانی است که مالک خود قصد تجاری‌سازی را داشته یا از اختراعش بهره‌برداری کرده است (ملو، ۲۰۰۶: ۱۰).

موانع فعالیت پتنت ترول در ایران

با توجه به فعالیت پتنت ترول در ایران، در زمینه واکنش در برابر این مؤسسه‌ها در کشور ما رویه قضایی، واکنش قانونی و دکترین حقوقی وجود ندارد. بررسی‌ها نشان می‌دهد که یکی از دلایل مؤثر در افزایش فعالیت پتنت ترول در کشور امریکا روش‌های جبران خسارت قانونی و احکام دادگاهها در موارد نقض حق اختراع بوده است برای پیشگیری از ایجاد این مؤسسه‌ها در ایران نیز شیوه جبران خسارت باید به‌گونه‌ای باشد که مانع برهم زدن تعادل بین منافع جامعه و حق دارنده ورقه اختراع نگردد و قانون‌گذار و قضات ما در وضع و اجرای قوانین باید این تعادل را مدنظر قرار دهند.

قوانين ایران در زمینه جبران خسارت در موارد نقض اختراق جز در موارد جزئی مانند در نظر نگرفتن تجاری‌سازی اختراق توسط ناقص در صدور حکم به جبران خسارت، به‌گونه‌ای نمی‌باشد که زمینه رشد ترول را فراهم نمایند و در فرض تشکیل این مؤسسه‌ها در ایران فعالیت آنها ادامه نمی‌یابد. مسائلی که می‌توانند مانع بر سر راه فعالیت پتنت ترول در ایران باشند عبارتند از:

الف) پایین بودن هزینه دادرسی دعاوی نقض حق اختراق

از مواردی که به پتنت ترول در پیشبرد اهدافش کمک می‌نماید عدم دفاع شرکت مورد هدف از خود و موافقت برای انعقاد قرارداد لیسانس است. این امر باعث می‌شود که در همان ابتدای امر ترول بدون صرف هیچ زمان و هزینه‌ای موفق به گرفتن رویالیتی مورد نظر خود گردد. اگر

شرکت‌های مورد هدف در اغلب موارد به جای پذیرش تهدیدات پتنت‌تروول‌ها ریسک و هزینه دفاع از خود را متحمل شوند، به دلیل بالابودن احتمال اثبات بی‌اعتباری اختراعات، تروول‌ها انگیزه خود را برای ادامه فعالیت از دست می‌دهند. در ایران هزینه دفاع از این دعاوی به میزانی نمی‌باشد که بنگاه‌های کوچک و متوسط اقتصادی توان پرداخت آن را نداشته باشند. بنابراین، در مواردی که ادعای نقض اختراعی علیه آنها مطرح گردد، در اغلب موارد ریسک دفاع از خود را می‌پذیرند.

(ب) پیش‌بینی لیسانس اجباری در قانون ثبت اختراعات، طرح‌های صنعتی و علائم تجاری
یکی از راه حل‌های مؤثر در جلوگیری از تشکیل پتنت‌تروول، وجود پروانه‌های بهره‌برداری اجباری می‌باشد زیرا در چنین حالتی نگهداری اختراعات بدون بهره‌برداری از آنها با ریسک صدور پروانه بهره‌برداری اجباری از سوی مقامات ملی همراه است. این مسئله در ماده ۱۷ قانون ثبت اختراعات، طرح‌های صنعتی و علائم تجاری مصوب سال ۱۳۸۶ پیش‌بینی شده است. حق اختراع در قبال دو تعهد به مخترع اعطای شود: ۱. التزام وی به افشای اطلاعات فنی اختراع به‌گونه‌ای که موجبات بهره‌مندی جامعه و انتشار فناوری را فراهم آورند و ۲. تعهد به بهره‌برداری از حق اختراع در کشور به منظور انتقال واقعی و مؤثر فناوری. از این‌رو زمانی که دارنده ورقه اختراع به جای بهره‌برداری صحیح از حقوق اعطایی از آن سوءاستفاده می‌کند تضمین‌هایی مانند لیسانس اجباری فراخوانده می‌شوند.

ج) عدم وجود قرار منع دائم در قوانین ایران

وجود قرار منع دائم در دعاوی نقض حق اختراع در امریکا حربه‌ای است که پتنت‌تروول برای عملی ساختن تهدیدات خود از آن استفاده می‌نماید و بنگاه اقتصادی مورد هدف از بیم توقف فعالیت و خسارات فراوانی که در نتیجه صدور این قرار به او وارد می‌شود حاضر به انعقاد قرارداد لیسانس با تروول می‌گردد.

در حقوق ایران چنین قراری وجود ندارد و برای متوقف نمودن فعالیت نقض‌کننده دستور موقت پیش‌بینی شده است که شرایط صدور و بقای آن با قرار منع متفاوت می‌باشد. برای صدور دستور موقت فوریت و پرداخت خسارت احتمالی از سوی خواهان آن لازم است که در صورت رد شدن ادعای خواهان خسارت او از محل تأمین سپرده شده جبران می‌گردد. همچنین اگر طرف

دعوا تأمینی متناسب با موضوع دستور موقت بدهد یا جهتی که موجب صدور دستور شده است مرتفع گردد دادگاه صادر کننده آن را لغو نماید.

مهمنترین هدف در صدور دستور موقت فراهم نگه داشتن زمینه اجرای حکم می‌باشد، زیرا در صورتی که پس از صرف زمان و هزینه برای صدور حکم نتوان آن را اجرا نمود هیچ نتیجه‌ای عاید محکوم‌له نخواهد شد. هنگامی که خواهان صاحب حق اختراعی است که قصد بهره‌برداری از آن را ندارد صدور دستور موقت مبنی بر توقف بهره‌برداری تا زمان صدور رأی نهایی این حق را برای خواهان حفظ خواهد کرد که تا زمانی که تمایل به بهره‌برداری از حق اختراع خود ندارد چنان اتفاقی رخ ندهد، درحالی‌که عدم صدور دستور موقت منجر به از بین رفتن زمینه اجرای حکم خواهد شد (ایزدی، ۱۳۹۰: ۲۷).

(د) پرداخت خسارات قانونی توسط محکوم علیه در صورت درخواست محکوم‌له

بر اساس ماده ۵۱۵ قانون آینین دادرسی مدنی خواهان حق دارد ضمن تقدیم دادخواست یا در انتای دادرسی یا به‌طور مستقل جبران خسارت ناشی از دادرسی را از خوانده مطالبه نماید. پس از صدور حکم، طرفی که در دعوا محکوم شده است در صورت درخواست محکوم‌له باید خسارات قانونی او اعم از هزینه دادرسی و حق الوکاله وکیل و هزینه‌های دیگری که به‌طور مستقیم مربوط به دادرسی بوده است را بپردازد و این مسئله می‌تواند یک عامل منفی در دید کسانی باشد که قصد سوءاستفاده از اختراعات خود و اقامه دعاوی واهی را دارند.

بحث و نتیجه‌گیری

برای مقابله با ترول نخستین مسئله اصلاح سیستم ثبت اختراع و بررسی دقیق شرایط ماهوی برای ثبت اختراعات است تا از ثبت اختراعاتی که دارای حوزه شمول گسترده با مبهم بوده یا با اختراقات ثبت شده همپوشانی دارند، جلوگیری به عمل آید. از عوامل مؤثر بر رشد ترول برخورد نظام حقوقی با موارد نقض اختراع است. روش‌های جبران خسارت در دعاوی نقض اختراع باید به‌گونه‌ای باشند که تعادل بین حقوق مخترع و منافع عمومی را حفظ نموده و حقوق مالک اختراع را در همه موارد در اولویت قرار ندهند. صدور حکم به لیسانس اجباری از راهکارهای مناسب در این دعاوی می‌باشد زیرا اهداف ترول برای تحمیل شرایط نامنصفانه و مطالبه حق الامتیاز مذبور محقق نمی‌شود.

از عوامل دیگری که می‌تواند باعث کاهش انگیزه تروول برای ادامه فعالیت گردد عملکرد بنگاه‌های اقتصادی مورد هدف در برابر تهدیدات تروول است. اگر این بنگاه‌ها به جای پذیرش انعقاد قرارداد لیسانس، ریسک دفاع از خود در دعواهی نقض اختراع را پذیرفته و در این دعاوهی درخواست رسیدگی مجدد به اعتبار اختراع تروول را نمایند با توجه به اینکه ممکن است اختراع تروول بدون برخی شرایط ماهوی بوده و به دلیل عدم بررسی دقیق به اشتباه ثبت شده باشد احتمال اثبات بی‌اعتباری اختراع و پیروزی در دعوا وجود دارد. برای بنگاه‌های کوچک اقتصادی که سرمایه اندکی دارند این مسئله مستلزم کمتر شدن هزینه‌های دادرسی و همکاری بنگاه‌های اقتصادی با یکدیگر در جهت تأمین هزینه‌های دفاع است.

در سال‌های اخیر میزان درخواست‌های ثبت اختراع در ایران افزایش یافته است و در مواردی اختراعات ثبت شده دارای حوزه شمول مبهم و گسترده‌اند. ایجاد مسائلی از این قبیل و خرد شدن اختراقات ثبت شده و بعضاً ثبت اختراعاتی که با یکدیگر همپوشانی دارند می‌توانند منجر به تشویق تروول برای فعالیت در ایران گردند. بنابراین، اداره ثبت اختراقات باید با افزایش نیروهای متخصص برای بررسی شرایط ماهوی اختراقات و بالابردن کیفیت اختراقات ثبت شده از ثبت اختراقات مورد نظر تروول جلوگیری به عمل آورد. استفاده از عملکرد قضایی و قانون‌گذاری کشور امریکا برای مقابله با فعالیت تروول می‌تواند مورد توجه کشورهایی مانند ایران قرار گیرد که احتمال ایجاد تروول در آنها می‌رود.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

منابع و مأخذ

ایزدی، سمیه (۱۳۹۰). دستور موقت در دعاوی حقوق مالکیت فکری، پایان نامه کارشناسی ارشد رشته حقوق مالکیت فکری، دانشگاه شهید بهشتی.

جعفرزاده، قاسم و اصغر محمودی (۱۳۸۴). شرایط ماهوی حمایت از حق اختراع از نگاه رویه قضایی و اداره ثبت اختراعات، *محله تحقیقات حقوقی*. شماره ۴۲: ۶۹-۱۴۸.

Coker Coursey, Caroline, Caroline. (2009). *Battling the Patent Troll: Tips for Defending Patent Infringement Claims by Non-Manufacturing Patentees*, American journal of trial advocacy, vol.33.

E.Millard, Elizabeth.(2008). *Injunctive relief in patent infringement cases: should courts apply a rebuttable presumption of irreparable harm after ebay inc. v.mercexchange?*, Saint Louis university law journal, vol.52.

F.Duffy, John.(2007). *Ksr v.telexflex: predictable reform of patent substance and procedure in the judiciary*, Michigan Law Review First Impressions, vol.106.

Forsberg, Holly.(2011). *Diminishing the Attractiveness of Trolling: The Impacts of Recent Judicial Activity on Non-Practicing Entities*, Pittsburg Journal of Technology Law & Policy, vol.12.

Gregory, Mandel.(2008). *Another Missed Opportunity: The Supreme Court's Failure to Define Nonobviousness or Combat Hindsight Bias in KSR v. Teleflex*, Lewis & Clark Law Review.

H.Diessel, Benjamin.(2007). *Trolling for Trolls: The Pitfalls of the Emerging Market Competition Requirement for Permanent Injunctions in Patent Cases Post-eBay*, Michigan Law Review, vol.106.

Keyhani, Dariush.(2008). *Permanent Injunctions in Patent Cases*, Buffalo intellectual property law journal, volume6.

K.Shrestha, Sannu.(2010). *Trolls or market-makers? An empirical analysis of nonpracticing entities*, Columbia law review, Vol.110.

L.Bryant, Tracie.(2012). *The America Invent Act: slaying trolls, limiting joinder*, Harvard Journal of Law & Technology, Vol. 25.

M.Mueller, Janice.(2005). *Slaying the Patent Trolls: Proposed Cure Much Worse Than the Disease*.

M.Davis, Robin.(2008). *Failed attempts to aware the patent trolls: permanent injunctions in patent infringement cases under the proposed patent reform act of 2005 and ebay v.mercexchange*, Cornel journal of law and public policy, vol.17.

M.Fischer, James.(2010). *What hath ebay v.mercexchange wrought?*, Lewis & Clark Law Review, Vol.14.

Mello, J.P.(2006). *Technology licensing and patent trolls*, Boston university Journal Of Science & Technology Law, Vol.12.

- ♦ سال هفدهم شماره سی و ششم زمستان ۱۳۹۵
- Reitzig, Markus, Henkel, Joachim, Heath, Christopher.(2006). *On Sharks, Trolls, and Their Patent Prey Being Infringed” as a Normatively Induced Innovation Exploitation Strategy.*
- Rantanen, Jason,(2007). *Slaying the troll: litigation as an effective strategy against patent threats*, Santa Clara Computer & High tech. law journal, vol.23.
- T. Grab, Leslie.(2006). *Equitable Concerns of eBay v. Merceexchange: Did the Supreme Court Successfully Balance Patent Protection Against Patent Trolls?*, North Carolina Journal of Law & Technology, vol.8.
- Vaikhari, Rajkumar.(2008). *The Effect of Patent Trolls on Innovation: A Multi-Jurisdictional Analysis*, Indian Journal of Intellectual Property Law, Vol.1.
- Walker, Joshua, Jeruss, Sara & Feldman, Robin.(2011). *The America invents act 500: effects of patent monetization entities on us litigation*, Duke law & technology review, vol.11.

